AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
60, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa ânja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

PROEVE EENER OPLOSSING van het sociaal-vraagstuk in Duitschland.

—o—

Het zal de opmerkzaamheid onzer lezers niet ontgaan zijn, dat er in de laatste dagen in Duitschland op politiek gebied een beweging is waar te nemen, die hoogst ingrijpende veranderingen voorspelt. Het verwerpen der wet tegen de socialisten, aan welker verzachting zooveel arbeids besteed was; de herhaalde inmenging van den Keizer, toen deze wet nog aanhangig was; de benoeming van een nieuwen minister van Koophandel, den heer Von Berlepsch, welke betrekking tot nu toe door prins Bismarck werd waargenomen; de geruchten over eene oneenigheid tusschen den Keizer en den ijzeren Kanselier, welke zóó verspreid geraakten, dat onze telegraaf hier nog geen vier weken geleden berichten kwam, dat Bismarck zou aftreden, dat hij duitsch gezant zou worden te Parijs — dat alles scheen er heen te wijzen, dat Duitschland een anderen weg wilde inslaan, om tot oplossing der vele moeilijkheden te geraken, waarin zijn binnenlandsche politiek verward ligt.

Intusschen bleef er voor hen, die niet tegenwoordig waren bij gebeurtenissen, als bovenvermelde, en slechts door de lezing van een enkele courant zich van de duitsche toestanden rekenschap konden geven, gelegenheid genoeg over, om zich te verdiepen in gissingen omtrent Duitschlands naaste toekomst.

Wat speelde er door het hoofd van den jongen keizer van Duitschland? Zou hij in een vlaag van eigenoverschatting het voorbeeld willen volgen van Lodewijk XIV en zijn kanselier zelf willen vervangen, gelijk Lodewijk het Mazarin deed op het oogenblik, dat men over de keuze van een opvolger elkander in het haar vloog? Zou de roem zijn blik beneveld hebben en wenscht hij, dat de naam van Willem II schitterend zal uitblinken in de rij der Duitsche Keizers? Of voelde hij zich inderdaad bewust van de kracht, om het gewicht en de verantwoording van de regeering alleen te kunnen dragen? Wie kon het zeggen?

Sinds is er meer licht over de duitsche toestanden opgegaan en aan alle gissingen een einde gemaakt. In dat licht zien wij den jeugdigen Keizer, toebedeeld met een gevoel van eigenwaarde, dat hem sterk maakt tot regeeren; met een activiteit en een werklust, die geen rust meer duldt. Hij heeft de gapende wonde zijner maatschappij gepeild, er een redmiddel voor gezocht en het gevonden. Op het glibberig pad der sociale politiek doet hij een stap, die door geheel Europa wordt toegejuicht.

Het is den keizer ernst met de verbetering van het lot des werkmans. Van de hand des Keizers alleen,— zonder medewerking of onderteekening van Bismarck — doen door de wereld de ronde twee rescripten, die een gelukkige verandering zoeken te brengen in den vierden stand, die zich in de laatste jaren, vooral bij de werkstakingen heeft doen kennen als een geduchte, ja zelfs gevaarlijke macht, waarmede men rekening heeft te houden.

In het eerste stuk, dat aan Von Bismarck gericht is, verklaart de keizer besloten te zijn, tot verbetering van het lot der werklieden bij te dragen binnen de grenzen der bescherming, welke hij de Duitsche nijverheid schuldig is, opdat deze de mededinging der groote buitenlandsche markten het hoofd kunne bieden en zoowel aan werkgevers als werklieden een bestaan verzekeren.

Een achteruitgang der nationale nijverheid, door het verlies van buitenlandsche *debouchés* veroorzaakt, zou tot gevolg hebben, zoowel patroons als arbeiders van het noodzakelijke te berooven.

De moeilijkheden, die uit de buitenlandsche mededinging voortvloeien en de verbetering van het lot der werklieden in den weg staan, kunnen, zooal niet geheel weggenomen, dan toch verminderd worden alleen door zich te verstaan met de landen, die aan den wereldhandel deelnemen. De keizer is overtuigd dat de andere regeeringen evenzeens bezield zijn met dezelfde begeerte om tot dit doel mee te werken. Daarom wenscht de keizer dat de Duitsche gezanten in Frankrijk, in Engeland, in België en Zwitserland officieel aan de regeeringen, waarbij zij geaccrediteerd zijn, verzoeken in een overleg te willen treden om te komen tot een voldoening aan de behoeften en verlangens der werklieden, bij de jongste werkstakingen gebleken. Het stuk eindigt aldus:

„Zoodra mijn voorstel in beginsel zal zijn aangenomen, zal de kanselier worden belast, alle regeeringen, die in de werkliedenquaestie belangstellen, uit te noodigen zich te vereenigen tot een conferentie, waar deze aangelegenheden zullen behandeld worden."

Het tweede rescript, tot den heer Von Berlepsch gericht, behelst het volgende:

Bij het bestijgen van den troon, heb ik mijn besluit doen kennen, de ontwikkeling onzer wetgeving te bevorderen in den zin, door wijlen mijn grootvader aangegeven. Ik heb de taak op mij genomen, de arme klassen te beschermen door mij van den christelijken geest te doordringen."

De maatregelen, door de wetgevende en administratieve macht genomen tot verbetering van het lot der arbeiders, hebben, van hoeveel belang zij ook zijn mogen, niet voldoende beantwoord aan de taak, die ik mij heb opgelegd.

Vooreerst zal de wet op de verzekering der arbeiders moeten aangevuld worden. En vervolgens zullen wij de beschikkingen der tegenwoordige wet op de nijverheid hebben te onderzoeken voor zoover die den toestand der arbeiders raakt. Er zal voldoening worden gegeven aan de klachten en verlangens der arbeiders in zooverre die gewettigd zijn. De regeering moet den duur en den aard van den arbeid zoodanig regelen, dat de gezondheid der werklieden, hun zedelijke belangen, hun stoffelijke behoeften en hun streven naar gelijkheid voor de wet gewaarborgd zijn.

In het belang der handhaving van den vrede tusschen patroons en arbeiders zullen er langs wetgevenden weg beschikkingen moeten genomen worden tot verzekering van de vertegenwoordiging der werklieden door mannen, die hun vertrouwen genieten en belast zijn met het behartigen hunner gemeenschappelijke zaken en het verdedigen hunner belangen in de onderhandelingen met de werkgevers en de van regeeringswege aangestelde overheden.

Een instelling van dezen aard zal aan de arbeiders de vrije en kalme uiting hunner wenschen en grieven gemakkelijk maken. Zij zal den vertegenwoordigers van den staat de middelen verschaffen om zich behoorlijk op de hoogte te houden van al de arbeidersquaesties en met de massa der werklieden in betrekking te blijven.

Ik wensch, dat wat de bescherming der werklieden betreft, de staatsmijnen model-inrichtingen mogen worden. Wat de bijzondere mijnen aangaat, wensch ik de instelling van een opzicht gelijk aan dat, hetwelk in de nijverheidsinrichtingen werkzaam is.

De Staatsraad zal onder mijn voorzitterschap overgaan tot de voorbereidende werkzaamheden, door het onderzoek van al deze aangelegenheden gevorderd; hij zal de bevoegde personen kunnen hooren, die ik tot dat doel zal noodig oordeelen, aan te wijzen."

In deze beide stukken, die reeds in genoemden staatsraad in behandeling zijn, ligt de oplossing der gebeurtenissen in den aanvang van dit artikel vermeld. Met waardigheid bespreekt de pers de verheven plannen van den duitschen Keizer. Reeds hebben verschillende Mogendheden hun toetreding tot de internationale samenkomst toegezegd en indien er hier of daar op de groote moeielijkheden gewezen wordt, die in dezen te overwinnen zijn, nergens toch wordt een stem gehoord, die luide 's Keizers menschlievende plannen afkeurt.

Wat door de Katholieken met genoegen in deze stukken wordt opgemerkt, is, dat aan de katholieke kerk een ruime plaats wordt gelaten ter medewerking tot het verwezenlijken van 's Keizers vooornemen. Het

FEUILLETON.

Richbertha di Stavoren.

—o—

II.

Alegría, dicha di Richbertha su bida tabata destruí. Hinter Stavoren tabata sabi awór koe, apesar di toer su rikeza i di toer su poder, él no tabata posedé e producto di mihor, di más noble, di más precioso di tera. ¡Sí! koe ni hasta su nomber mes él no tabata conocí. Tres bê e estranhero sin bergüenza a repití e palabranan cu desprecio, como si fuera pa él humiljéle na presencia di toer hende koe tabata ayí. ¿El, Richbertha, lo mester bahá pa e príncipe insignificante dje tera incivilizá di Oriente? ¿Ta kiko por tin ayá na abundancia koe él no ta posedé? ¿E estranhero singular mes no a declará koe toer luho i magnificencia di reinan di Oriente ta nada na comparación dje pompa superflúa di su cas i dje luho briljante di su fiestanan? ¿Ta kiko anto él por tin di falta? ¿I él no tin mas koe tesoro koe él por manda buskéle? ¿El no ta bastante rica pa manda coempra i pa importa na Stavoren diferente cargamentoe dje obheto koe él ta falta? ¿Lo él no ta ya más e Richbertha todopoderosa di Stavoren? ¿El no tin barcoe suficiente pa él despachá pa toer parti di mundo conocí i pa manda busca coe abundancia e cos koe él no ta posedé ainda?

—"¡Bai, bai!" él dici coe su tesorero;" bai i harmá un di mi nabío di más grandi, escohé di mihor captán koe conocé toer lamá, toer tera i toer hafnan principal, bisitá palacio i castiljonan di hinter Oriente i mirá ta kiko nan por tin koe bo ta haya ta di mihor, di más noble, di más precioso producto riba mesanan di príncipe-i reinan, i koe en vano hende lo buskéle cerca mi. Trecé hinter un cargamento di djéle pa mi, pasobra bo no tin di ripará ni pa placa ni pa oro. ¡Bai, bai, i koe mi voluntad sea cumplí!"

E tesorero a haci su mantenja i él a bai prepará toer cos pa e viaha importante. Nan a barca ricamente abordo dje barcoe grandi, trigo i carni i binja i toer lo ke por contribuí pa haci un viaha larga bira agradable, pasobra nan no tabata sabi cuantoe tempoe lo por durá, promer nan haya e producto, e tesoro desconocí.

Nan a caí na bela; ma después koe nan a rondiá hopi tempoe i drentá toer principal hafnan comercial na Oriente, despues di a penetrá aleeuw den teranan adén i di a bisitá palacio i castiljonan di más suntuoso, ainda e tesorero no a topa coe nada nada, koe por ta yamá precioso ó ricoe ó noble, i koe bo no tabata hayéle ta adorná abundantemente mesa di su Senjora. Solamente un particularidad a caí na principio na su bista, ma después él no a hací casoe di djéle; na toer palacio, na toer castiljo, na toer bankete grandi camina él a yegá, semper ora él tabata bai drentá, donjo ó donja di cas tabata presentéle pam i saloe. Esai parcé tabata un costumbre singular na Oriente ma no ta esai tabata su encargo; pasobra pam i saloe no ta del todo producto di mihor, di más noble, di más precioso di naturaleza, asina él tabata cordá; i además, nunca tabata falta saloe riba mesa di Richbertha, i pam su Senjora tabata yamá coeminda di pober.

Amargamente desapuntá nan a bolbé toemá camina pa regresá na Stavoren, temiendo sin embargo ira, rabia dje poderosa Senjora koe hamás a permití pa ningún hende a contradicí su voluntad ó di nengéle algo. Tesoro i más tesoro di oro él a doena nan bai coe néle, i awor, awor e nabío ta bolbé sin es un solo cos desconocí koe a destruí trankilidad, placer, dicha di su bida.........

Tempestad pisá, orkaan furioso a desencadená i nan a caí riba e barcoe basjí; lamá haltoe, spantoso i horrible di mirá tabata bari toer cos for di riba dek tirá den profundidad i él tabata destruí toer lo ke tabata haciéle resistencia. Diferente bê nan a mirá na morto den nan man. Ma ora biëntoe a trankilizá i lama a calmá, nan a descubrí koe ainda nan por a usa nan carni sâ, ma koe awa sâ a danja toer nan trigo. Na principio nan a contentá nan coe e carni i otro coeminda mas koe a fica bon, ma poco poco nan a coeminsa haya falta

mocht ook niet anders zijn. „Ieder weet, dat wat nu van Duitschlands Keizer is uitgegaan, sinds vele jaren in het vaandel geschreven stond van het duitsche, katholieke Centrum. Paus Leo XIII, die op de wondeplek der maatschappij zoo dikwerf den vinger heeft gelegd, gaf den Keizer meer dan voldoende gegevens voor zijn rescripten. Zijn gelukwenschen aan Descurtius, den afgezant van den Zwitserschen Bondsraad, die de arbeiders-quaestie eveneens bij de Mogendheden ter sprake bracht; zijn bekende en alom verspreide toespraak aan de fransche pelgrims-werklieden, zijn Encyclieken en vooral die, waarin hij wees op het groot gevaar onzer dagen, terwijl de Staten en de liberale scholen nog van geen sociaal vraagstuk wilden weten—dat alles bevestigt de katholieken in de overtuiging, dat de stem van hun Opperpriester geen stem is, als die des roependen in de woestijn, maar een stem die gehoord en opgevolgd wordt. Dat ook is de meening der liberale *Politiek Correspondenz* van Weenen, die vooral in 's Pausen laaste regeeringsjaren het voorspel ziet van wat wij nu beleven. Ook Engeland levert voor het deel, dat de Kerk in het edel pogen neemt, zijn bewijzen. De redakteur der *Deutsche Revue* vroeg aan Kardinaal Manning, die zich bij de laatste werkstakingen in Engeland zoo verdienstelijk maakte, zijn meening over de rescripten des duitschen Keizers. Hij antwoordde: "Gij vraagt, wat ik denk over de uitnoodiging, die Keizer Wilhelm II aan de europeesche Mogendheden gezonden heeft, om zich te vereenigen, ten einde het vraagstuk van arbeid en den toestand van millioenen arbeiders in verschillende landen te behandelen? Ik beschouw die handeling des Keizers als de wijste en waardigste van alle, die van een souverein van ons tijdvak is uitgegeven." Dan spreekt hij over den arbeider-vader, die geen oog over zijn huisgezin kan laten gaan, wanneer hij te zeer met arbeid overladen is, over de arbeider-moeder, die haar plichten als moeder niet kan waarnemen; over het kind welks opvoeding verwaarloosd wordt en besluit: „Daar de Staat gebouwd is op het huisgezin, kan er geen geordende maatschappij bestaan, wanneer die grondslag ondermijnd wordt. Derhalve heeft de duitsche Keizer door zijn menschlievende pogingen bewezen, een open oog te hebben voor de behoeften van het volk, dat God aan zijn zorgen heeft toebetrouwd en zich een staatsman betoond, die dien naam in waarheid verdiend."

Zullen 's Keizers plannen voor de maatschappij goede vruchten opleveren? Wie zal het tevoren bepalen? Moge de uitslag al niet aan de opvatting beantwoorden, het pogen is groot en heeft daarom alleen reeds de goedkeuring van alle weldenkenden weggedragen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— Bij Gouvernements-beschikking dd. 5 Maart dj. is be bepaalde quarantaine voor schepen komende van *Manzanilla de Cuba*, opgeheven.

— Bij Gouvernements-beschikking dd. 7 Maart dj., is de benoeming der Heeren Dr. D. Jesurun en E. D. E. van den Bossche tot leden der Commissie voor het afnemen der examens bedoeld bij artt. 29, 32 en 45 van de onderwijs-verordening, op hun verzoek ingetrokken.

— Bij Gouvernements-beschikking dd. 11 Maart dj., is de Heer J. Fernandes benoemd tot plaatsvervanger van den kantonrechter op Aruba.

Ten Parkette van den Procureur-Generaal ligt ter beschikking van den daarop rechthebbende een *Pandbriefje, Spaar- en Beleenbank* alhier, gevonden op een particulier erf alhier; alsook een gouden *kinderringerring* en een *zakmes*, alhier op straat gevonden.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

Josephine van der Wall Arneman, M. C. L. de Bosch, Julian Correa, J. G. Capriles, Alberto Correas, Jos Dunker, Theresia Duzinsky, Elmina Defer, Petronilia Duenset, F. M. Groeninger, Juan Grañé, Rosalia Henriquez, G. Humphreys, Manuel M. Jansen, A. de Lima Jr., Carolina Z. de Maduro, Maria Nabarro, Isaac Pereira, Leopoldo Prags, H. de Rochemont, Leonora Roemer, Herman Praij, Andrea Romero, J. A. Senior, Leonardo Lebron, y Sanchez, M. van der Stralen, Evelina de Windt.

Niet voor verzending vatbaar een brief geadresseerd aan Altagracia Malespine.

— De Commissie tot het doen der Indeeling bij- en het onderzoeken van- en beslissen op de redenen van vrijstelling en uitsluiting van de Schutterij, benoemd bij besluit van den HoogEd. Gestr. Heer Gouverneur dd. 14 December 1889, maakt hierbij bekend, dat zij tot aan de benoeming van eene andere Commissie voor een volgend jaar blijft bestaan, en dat alzoo aan alle mannelijke ingezetenen in het Stads- of Eerste district dezes eilands wonende, die, op den 1 Januari dj. den vollen ouderdom van 18 jaren hebben bereikt, en hun Een en Veertigste jaar niet zijn ingetreden, doch wegens *ziekte, uitlandigheid of andere wettige verhindering* niet in de mogelijkheid zijn geweest, voor haar te verschijnen in hare gehoudene zittingen op den 13, 21 en 28 Februari ALSNOG de gelegenheid wordt gegeven om zich bij den Secretaris der bovenbedoelde Commissie aantemelden.

Wat sinds lang en met leedwezen door ons werd te gemoet gezien is eindelijk gebeurd. Maandag ll. ontving de HEG. Heer N. Van den Brandhof per telegram het bericht, dat hij met dankbetuiging voor de bewezen diensten op zijn verzoek eervol ontslag heeft ontvangen als Gouverneur dezer Kolonie.

Tegelijk werd daarbij vermeld, dat de Edel-Groot-Achtbare Heer Mr. C. A. H. Barge, President van het Hof van Justitie op Curaçao, hem vervangen zal.

Belooft de benoeming van den Heer Barge, die zich door zijn veelomvattende kennis, zijn lang verblijf in deze kolonie, zijn aangenamen omgang met eenieder en de nauwkeurige vervulling zijner ambts- en godsdienstplichten, de vriendschap het vertrouwen en de achting der inwoners van Curaçao verworven heeft, vele goede vruchten voor deze kolonie in de toekomst op te leveren—toch zal menigeen met leedwezen den Heer Van den Brandhof zien vertrekken, aan wien Curaçao en vooral de minderen, de armen op Curaçao zooveel te danken hebben.

Bij den hartelijken gelukwensch, die wij den EGA. Heer Barge, bij zijn nieuwe benoeming aanbieden, kunnen wij toch de betuiging van ons leedwezen bij het heengaan van den Heer Van den Brandhof niet onderdrukken. De dank der bevolking zij hem verzekerd.

— Heden, Zaterdag morgen werd in de St Annakerk van Otrobanda, op verzoek van den Weledgestr. Heer W. Henriquez, Consul van Spanje, een H. Mis opgedragen, als dankzegging aan God voor het herstel van Z. M. den Koning van Spanje.

Na de H. Mis werd door Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten, geassisteerd door verscheidene Eerw. Heeren geestelijken een *Te Deum* aangeheven.

Onder de genoodigden werden opgemerkt de Hoogedel. gestr. Heer Gouverneur der Kolonie met zijne beide adjudanten, de Procureur-generaal, de President van het Hof met de leden daarvan, verscheidene Consuls, alsmede de Commandanten van de Sted. schutterij en het garnizoen met eenige officieren.

— Hedenmorgen half acht verlieten de beide oorlogsschepen „Tromp" en „Friso" de haven, het eerste met bestemming naar Nederland. De staf van het garnizoen speelde het volkslied, terwijl de bemanning in het want verspreid een driemaal herhaald hoezee aanhief.

Naar men zegt vertrekt de „Friso" naar Trinidad.

NEDERLAND.

Ook hier te lande heeft zich in sommige gemeenten de influenza andermaal en in ernstiger graad vertoond. Wie met de ongesteldheid reeds kennis maakte, is volstrekt niet zeker van een nieuwen aanval bevrijd te blijven; terwijl het een ieder geraden is, de grootst mogelijke voorzichtigheid in acht te nemen.

— Toen, ter gelegenheid der 25jarige regeering van onzen geëerbiedigden Koning, den 12 Mei 1874, aan Z. M. het huldeblijk der Natie werd aangeboden, bepaalde Z. M., dat de renten van het aldus bijeengebrachte kapitaal zouden komen ten bate van het fonds ter aanmoediging en ondersteuning van den gewapenden dienst, en moesten dienen tot toelagen aan de verminkten in Atjeh, die deelgerechtigden waren van bedoeld fonds. Luidens het verslag, voorgelezen in de algemeene vergadering te Amsterdam, den 31 Juli 1889, werd in 1888 aan 242 verminkten uitbetaald ƒ 8610.50. Bij besluit van het hoofdbestuur, dd. 3 Febr. 1890, Nr. 30, zijn de toelagen uit 's Konings geschenk over het loopende jaar bepaald op ƒ 52 voor een onderofficier, ƒ 40 voor een korporaal en ƒ 37 voor een minder militair, mits van een goed gedrag zijnde.

— Borgesius heeft met de 4 leden, waarmede hij eenige ontwerpen heeft ingediend, tot heffing eener inkomstenbelasting en afschaffing of nadere regeling van andere belastingen of rechten, een antwoord ingediend op het voorloopig verslag. Zij trachten de hoofdbedenkingen tegen dit samenstel van ontwerpen een voor een op breedvoerige gronden te weerleggen; sommige bedenkingen gaven aanleiding tot wijziging op enkele punten.

— Hoewel ten gevolge van verschillende omstandigheden, o. a. de ongesteldheid van eenige hoofdambtenaren, de ontwerpen omvangrijke legerwetten niet, zooals de Minister van oorlog had gehoopt, in de maand Januari het departement van oorlog konden verlaten, zullen zij thans, terstond nadat zij voor de leden van den Raad van State zullen zijn gedrukt, aan dat staatslichaam worden verzonden.

— De Minister van oorlog heeft bepaald, dat aan ieder onder-officier en mindere van het veldleger, bij mobilisatie, een pakje verband zal worden uitgereikt. Dien ten gevolge is aan de korps-commandanten opgedragen, aan de binnenzijde der lakensche kleedingstukken eene gelegenheid te laten aanbrengen, waarin dat verband kan worden medegevoerd.

— Dat het departement van oorlog gaat inzien, hoe noodig het wordt, ter voorziening in de behoefte aan steenkolen in oorlogstijd, maatregelen te nemen, kan blijken uit het bij de Tweede Kamer ingediende wetsontwerp tot bekrachtiging van overeenkomsten met de Nederlandsche Rijnspoorweg-maatschappij, de maatschappij tot exploitatie van staatsspoorwegen en de Hollandsche ijzeren spoorwegmaatschappij. Art. 51 van dat ontwerp bevat de volgende bepalingen: „De maatschappij verbindt zich op de door den Minister van oorlog aan te wijzen stations, mits aldaar depots voor locomotieven zijn gevestigd, eene hoeveelheid steenkolen in voorraad te houden, in het geheel niet minder bedragende dan hetgeen voor den op al de door haar op Nederlandsch grondgebied geëxploiteerde spoorwegen, gedurende een tijdvak van ten minste 2 maanden, gevorderd wordt."

— In een particulier schrijven uit Suriname wordt bericht, dus meldt het *N. r. d. D.*, dat aldaar het gerucht gaat, dat jhr. mr. M. A. de Savornin Lohman met de laatste mail zijn ontslag zou hebben aangevraagd als gouverneur van Suriname.

---

di pam; nan barrica no tabata yena, nan coerazon tabata bira, nan tabata sufri hamber, nan tabata cai maloe. Necesidad tabata bira peó i peó, tripulacion tabata murmurá, el tabata moeri hamber i el tabata gritá pidi pam, pam.

Abismá den di más grandi miseria, maloe i sin por soportá ningún alimento riba su stoma, sin sabi ya más kiko hací, e tesorero a resolvé di buscá un porta di lamá, camina nan por hací algún reparación. I porfín ora él tabata asina fortuná di por a tracá riba costa di lamá Báltica, promer cos koe él a hací, tabata di coemprá pam pa su tripulación. Ma ora él mes debilitá di cansancio i privación a hincá promer bocá di pam den su boca, i koe pa promer bè él a bolbé poerba trigo después di tanta necesidad, e ora ayí un luz a briljá den su imaginación, a iluminá su sintir i él a mirá i comprende claramente ta kiko e estranhero oriental tabata meen coe e producto di mihor, di más noble di más precioso di tera, koe nunca tabata falta riba mesa di rei i principenan di Oriente, ma koe en vano bo tabata buscá riba mesa dje altanera biuda; tabata e alimento di pobernan, k'e sabio oriental a pidi....

Jen di fervor e tesorero a rodiljá i él a elevá su oración na Dios, gradiciendo el Senjor pa nan salvación milagrosa; ma coe ainda mucho más amor i devoción él a demostrá su íntima gratitud pa descubrimiento dje cos desconocí koe en vano él a buscá asina tantoe tempoe. Lihé anto él a toema su disposición; él a coemprá hinter un cargamentoe di trigo, i contento i satisfecho él a bolbé cai na bela, pa el bai habrí wowo di su Senjora i hací él comprendé prehunta i declaración dje estranhero.

III.

E viaha largoe dje tesorero a poné paciencia dje orguljosa senjora na prueba bien terrible, ma na mes tempoe su esperanza no a desmayá, koe lo él salí victoriosa i triunfante di su pretendida humiliación. El tabata conocé fidelidad i capacidad dje tesorero, i más largoe él tardá, más sigur tabata koe lo él no bolbé sin e tesoro desconocí. ¡Ta kiko lo por kitéle di posedé coe abundancia i di presentá na su convidadonan lo ke hendenan di Oriente ta comé diáriamente? ¿El no tabata excesivamente rica, i cos su tesoronan él no por a dominá toer cos? ¿Com lo él no vingéle dje berguenza k' él a recibí? E ricoenan orguljoso di Stavoren lo moeri di rabia, ma el, Richbertha, lo triunfá i su omnipotencia lo no respetá nada.

Di repiente él a recibí e noticia dichosa i alegre, koe e tesorero coe su barcoe a drentá Stavoren, i koe, según nan ta bisá, cargá coe un cargamentoe ricoe. Awor su temor, su humiliación a caba; él tabata sá masjá bon koe él tabata todopoderosa; i coe un cara yen di alegría él a felicitá e tesorero fiel k'a bahá di barcoe i coeri unbè bin participa su senjora e noticia tan deseada.

—"¿I porfín bo a trecé mi e tesoro desconocí di Oriente?" él a puntrá contentoe.

—"Sí," e tesorero a contestá; "después di a rondiá largoe tempoe, después di peligro riba peligro, después di a moeri hamber i di kibrá coe barcoe, porfín mi a haya e producto di mihor, di más noble, di más precioso di tera i mi a trecé bo hinter un cargamento di dje."

—"¡I ta kiko? ¡ta ki yamele?" él a puntrá loca di alegría.

—"¡Noble Senjora! ta trigo di Báltico..." Richbertha a keda muda manera un donder a dalé, él a fiká ta mirá e homber fihamente. ¡El a comprendéle bon? ¡Esai ta imposible! Porfin él a gritéle:

—"¡Ma ta chanzá bo ta chanzá coe mi! ¿Trigo? ¿e cos koe pobernan ta traha pam coe n'éle?"

—"¡Senjora! mi ta pápia coe seriedad i ta la pura verdad. No ta existi mihor, ni más noble ni más precioso don di naturaleza koe trigo koe no ta solamente alimento di pober, ma di toer jioe di tera."

I el a conta su Senjora kiko él a mirá riba mesanan di mas briljante di principenan di Oriente; com él i su tripulación, ora a sinjá conocé i apreciá valor di grano, ora nan a pasá hopi siman un tras di otro sin e alimento natural.

Fin ta sigui.

BUITENLAND.

Italie.— 's Pausen broeder, kardinaal Jozef Pecci, is overleden; zijn neef Camillo verpleegde hem al de dagen zijner ziekte. De H. Vader bracht op den avond van het overlijden 2 uren knielende in zijne huiskapel door, biddende voor de zielerust van zijnen broeder. Hij ontvangt niemand, doch de Romeinsche correspondent der *Köln Volks Z.* spreekt de geruchten, dat deze droevige slag zijne gezondheid geschokt heeft bepaald tegen.

Kardinaal Jozef Pecci was hoog bejaard. In 1807 te Carpineto geboren, ging hij op jeugdigen leeftijd naar de Eeuwige Stad, waar hij even als zijn jongere broeder (de Paus) bij de paters Jezuïeten zijne lagere studiën maakte. Nog vóórdat hij de hoogere voorbereidende studien voor den geestelijken staat begon, trad hij in de Societeit van Jesus, waar hij door zijne geleerdheid uitmuntte. Na de verheffing van zijn broeder op den Stoel van den H. Petrus, werd hij in 1879 tot kardinaal benoemd en stond sedert aan het hoofd van vele congregaties, en was mede prefect van de congregatie der studiën.

— Door een der kardinalen is medegedeeld, dat de beide besluiten van keizer Wilhelm betreffende het arbeidersvraagstuk, in het Vaticaan met vreugde begroet waren. Z. H. de Paus sprak op zeer waardeerenden toon over het plan eener internationale regeling van deze zaak.

— Onder het oppertoezicht van den H. Vader wordt het eigen grafmonument van Z. H. Leo XIII in gereed gebracht, dat waarschijnlijk binnen 3 jaar voltooid zal wezen. Het monument is eene groote tombe, waarop de levensgroote beeltenis van den Paus verrijst midden tusschen de 2 figuren van den godsdienst en van de rechtvaardigheid. De beelden zijn van Cararisch marmer, de tombe van porphyr. Het geheele werk zal ongeveer f 60,000 kosten.

— Bij beslissende stemming heeft de kamer korteiings uitgemaakt, dat de gemeentelijke politie zal worden afgeschaft en het politiebestuur zal komen in handen van den Staat.

— Veel opzien maakt de ontbinding bij koninklijk besluit van de besturen der Banca di Napoli en der Banca di Sicilia, en de vervanging daarvan door koninklijke commissarissen. Als reden wordt opgegeven, dat malversatiën zijn ontdekt, maar de ware reden schijnt te wezen, dat der regeering de tegenstand verdroot, welke beide bankbesturen toonden tegenover het bij de kamer ingediend regeeringsontwerp tot vestiging eener nieuwe bank voor grond crediet.

— Eenige werklieden, onder aanvoering van het kamerlid Fratti, zijn naar het Kapitool gegaan, om het borstbeeld van Mazzini te bekransen. Fratti sprak over de Romeinsche republiek van 1849. Toen hij eene vergelijking wilde maken tusschen den tijd van Mazzini en den tegenwoordigen tijd, belette een commissaris van politie hem voort te gaan. Er kwamen geene wanordelijkheden voor.

— Van de vier, te Napels, wegens ongeregeldheden, in verzekerde bewaring genomen studenten is door de rechtbank een tot 30 dagen gevangenisstraf veroordeeld en de drie andere tot eene gevangenisstraf van 6 tot 8 dagen.

—De ontevredenheid en de daarmee gepaard gaande ongeregeldheden van de studenten aan de meeste universiteiten breiden zich nog steeds uit, en de strenge maatregelen, hier en daar door het gouvernement en de plaatselijke besturen genomen, prikkelen tot verzet.

— Uit Livorno wordt gemeld, dat de intendant van financiën, zekere Luigio Bosio, zich uit de voeten heeft gemaakt, met een tekort van 100,000 lires, in de kas achterlatend.

— In het gesticht voor lijders aan hondsdolheid te Milaan, zijn, naar het *Zeitschr. f. Nahrm. und Hyg.* bericht, dezer dagen 5 patiënten, die door een vermoedelijk dollen hond gebeten waren, overleden ten gevolge van eene verkeerde behandeling. De directeur-geneeskundige erkende dit zelf. Hij had op de patienten de proef genomen met eene, door hem uitgedachte „ verbeterde" methode, eene combinatie der methode van Pasteur en die van Ferron (bekend door zijne cholera-inentingen), en de ongelukkigen zijn allen onder die proef bezweken. Of men dien roekeloozen proevennemer maar ongemoeid laat, wordt in het bericht niet vermeld.

Frankrijk.— Eenige dagen geleden is te Parijs aangekomen Mgr. Lambelle, pastoor van Saint-Jerôme (Staat Quebec, diocees Montreal) apost. protonotarius, pastoor en minister van landbouw voor den Staat te Quebec. Deze zijn de titels van den eerwaardigen Canadees, de eenige ter wereld, die in zich de waardigheid van pastoor en minister vereenigt. Mgr. Lambelle is een man van 55 jaar en behoort tot eene Nordmandische familie, die in de zeventiende eeuw naar Canada uitweek. Reeds vroegtijdig oefende hij een grooten invloed uit op zijne landgenooten, en vertegenwoordigt het overwicht van het Fransche element op het Anglo-Saksische ras. Vol eerbied voor de gevestigde macht, eischt hij niet de onafhankelijkheid van Canada; maar indien het eens vrijgemaakt werd van Engeland, zou hij wenschen, dat zijn land zijne onafhankelijkheid bewaarde, en zich niet met de Vereenigde Staten vereenigde. Zijne parochie telt 6000 leden, welke allen nog de patriarchale zeden bewaard hebben. Elk huisgezin telt 10 tot 25 kinderen. Diefstal is daar zoo goed als onbekend; in 10 jaren tijds heeft men slechts den diefstal van een horloge te straffen gehad. Wat de zaken van Staat betreft, Mgr. Lambelle is er uitstekend van op de hoogte, en ijverig bezig, om den landbouw en de openbare werken te ontwikkelen. Hij heeft een spoorweg van 70 kilometer ondernomen, en is naar Parijs gekomen tot het converteeren der staatsschuld, door het hoofd der Regeering gezonden. Zijn doel is Canada met Franschen te koloniseeren.

— Kardinaal Lavigerie heeft aan de oversten zijner seminariën een schrijven gezonden naar aanleiding der militaire wet, waarbij de seminaristen in Frankrijk één jaar en in Algiers drie jaren onder de wapenen moeten blijven, zoodat de missiën des Kardinaals van het noodige aantal priesters zullen beroofd worden. Hij herinnert er aan, dat zijne pogingen bij het parlement, de pers en het staatshoofd, om de wet af te wenden, vruchteloos zijn gebleven, niettegenstaande de Duitsche rijksdag terzelfder tijd de seminaristen van den actieven dienst ontsloeg en het koloniaal gebied voor alle Duitsche orden openstelde. De Kardinaal betreurt ten diepste deze godsdienstvervolgende wet, maar beveelt onderwerping aan.

Hij maant zijne geestelijken aan, hunne militaire plichten naar hun beste vermogen te vervullen, en ontraadt hun het land te verlaten, om zich aan den krijgsdienst te onttrekken. De Kardinaal verklaart, dat het Fransche leger niet alleen in dapperheid, maar ook in goede zeden boven andere Europeesche legers uitmunt, gelijk hij zegt door nauwkeurig persoonlijk onderzoek te weten. Hij geeft verscheidene wenken aan de seminaristen, opdat deze tijdens hun diensttijd in voortdurende gemeenschap blijven met hunne geestelijke raadslieden, en vermaant hen, om door hun voorbeeld onder de soldaten te evangeliseeren; dan zullen zij, gelijk Daniël uit den kuil der leeuwen zegevierend uit de beproeving te voorschijn komen.

—Kapitein Bosroger, de gezagvoerder der „Emma," die de 500 schipbreukelingen der „ Leerdam" naar Cuxhaven bracht, en daarvoor onlangs het ridderkruis van den Nederl. Leeuw verwierf, is nu door president Carnot benoemd tot ridder van het Legioen van Eer.

Belgie.— De anti-slavernij-bond begint reeds actief op te treden. Verscheidene honderden vrijwilligers begeven zich naar Middel-Afrika, en zullen daar militaire wachtposten betrekken, ter fnuiking van den slavenhandel en tot gewapende bescherming der negerdorpen. In hun strijd tegen de Arabische slavenjagers zullen deze vrijwilligers, die hunne tenten opslaan langs het Tanganyikameer, gesteund worden door een gewapend stoomschip, waarvoor nu geldelijke bijdragen worden ingezameld.

Engeland. — In de troonrede, waarmede de zitting van het Parlement zijn geopend, wordt een indiening van een wetsontwerp toegezegd, strekkende om in Ierland voor de pachters den aankoop van kleingrondbezit te vergemakkelijken, en een ontwerp, dat strekking heeft, om aan Ierland eene plaatselijke administratieve autonomie te verleenen, gelijk aan die, welke in Engeland en Schotland bestaat. Gemotiveerd wordt een en ander door de „voordurende verbetering der toestanden in Ierland en vermindering der misdrijven," waardoor ook eene zachtere toepassing der dwangwet mogelijk wordt. Voorts worden nog een aantal belangrijke binnenlandsche maatregelen aangekondigd, als daar zijn: wetsontwerpen ter verbetering der openbare gezondheid te Londen en de woningen der handswerkklassen, en tot omschrijving van de verantwoordelijkheid der patroons bij ongelukken hun werklieden overkomende.

De Regeering zal ook voorstellen doen, om de kampen en de kazernes te verbeteren, en verschillende regelingen tot bevordering van de gezondheid der troepen. De betrekkingen tot het buitenland worden vriendschappelijk genoemd, en van het geschil met Portugal wordt gezegd, dat er daden waren bedreven onvereenigbaar met den eerbied, aan Engeland's vlag verschuldigd. Portugal heeft beloofd, zijne troepen terug te nemen uit het gebied, waar Engelsche koloniën zijn gevestigd of stammen wonen, onder Engelsch protectoraat. De boodschap maakt ten slotte nog melding van verdragen, gesloten met Egypte en Bulgarije, en wijdt een woord aan het slavernijcongres te Brussel met de hoop, dat men het einde van den slavenhandel nabij is.

Spanje.— De Hertog van Sevilla, indertijd wegens ongepaste handelingen ten paleize door de Koningin Regentes verbannen, en die te Parijs een kommervol leven leidde, is tengevolge van een brief, bij de ziekte van den kleine Koning aan de Koningin geschreven, weder in genade aangenomen, en zal eertdaags met de zijnen terugkeeren.

— De 400ste gedenkdag van Columbus' landing in Amerika, zal met eene tentoonstelling gevierd worden, al is de uitvoering van het plan, om in 1892 eene internationale tentoonstelling te New-York te houden, nog zeer onzeker. De regeering heeft namelijk besloten, dat in 1892 te Madrid eene Amerikaansche tentoonstelling zal gehouden worden.

Portugal.— De Regeering heeft aan de Mogendheden eene nota gezonden, waarin zij haar goed recht tegenover Engeland handhaaft. Zij beroept zich zelfs op de verklaringen van het Engelsche gouvernement om te bewijzen, dat ook Engeland heeft erkend, dat het betwist gebied in Afrika aan Portugal behoort.

—De Katholieke vereeniging te Oporto, heeft eene groote bijeenkomst gehouden, om op te komen tegen het ultimatum van lord Salisbury, en de regeering te verzoeken om de religieuze orden weder in de koloniën toe te laten, welker bloei daardoor ongetwijfeld zou toenemen.

Oostenrijk-Hongarije.— De bedoelingen des Keizers van Duitschland, met betrekking tot de werklieden, vinden in Oostenrijk de meeste waardeering. De officieële bladen prijzen haar hemelhoog. Zoo zegt de *Presse:* Aan de ingangspoort van den nieuwen tijd staan niet meer de enge, begrensde denkbeelden van locale en tijdelijke gelding; het denkbeeld van het beschaafd en veredeld menschdom zal ons in de toekomst leiden.— Het *Fremdenblatt* zegt, dat de Keizer veel verder gaat dan de rijksdag verlangde. Hij heeft een onvergetelijk bewijs van zijn edelaardigen, waarlijk volkslievenden zin gegeven; duurzamer dan metaal zal de herinnering daaraan in de geschiedenis voortleven.

Ook de Hongaarsche bladen prijzen den Keizer, doch zij onthouden zich niet van critiek. De *Pesti Naplo* schrijft: Een schitterend programma heeft zich de Keizer gesteld. Of het uitvoerbaar is, onderzoeken wij niet; maar dat een Monarch, die over millioenen bajonetten beschikt, niet naar de bloedige oorlogslauweren streeft, maar het lot der ongelukkigen en zwaarbelasten poogt te verbeteren, is iets, wat hem meer tot roem strekt dan alle krijgsdaden. Dat hij de medewerking zoekt van geheel Europa, is een bewijs van de eerlijkheid zijner bedoeling.

Rusland. — Czaar Alexander weigert de Braziliaansche republiek te erkennen, zoolang de gewezen keizer, dom Pedro, leeft.

— Het half millioen roebels door den staat gegeven ter leniging van den nood der boeren, blijkt geheel onvoldoende te zijn. Er heerscht hongersnood in vele districten; troepen verhongerde boeren trekken de steden binnen om werk te zoeken of een beroep te doen op de liefdadigheid.

— De influenza is ten tweede male uitgebarsten; maar thans onder een veel ernstiger vorm dan den eersten keer. In het geheele rijk doet zich de ziekte voor, die nu vergezeld gaat van zenuw- en hersen-aandoeningen, welke de aangetasten veel doen lijden.

Zwitserland.— Zeldzaam is zeker het geval, waarin het kanton Freiburg verkeert: geen enkele gevangenis heeft een kostganger binnen hare muren. Sinds 15 Januari is ook in het geheele kanton geen vonnis meer gewezen. Met recht wappert de witte vlag ten teeken van vreugde op alle openbare monumenten. Men weet, dat het kanton Freiburg bijna uitsluitend katholiek is.

Servie. — De ex-koning Milan verkeert in een toestand van melancholie, die zijne omgeving doet vreezen, dat hij de hand aan zich zelf zal slaan. Hij moet vreeselijk in de schulden zitten, graaf Milewski, is naar Belgrado geweest, om hulp te vragen aan.... koningin Nathalia!

Bulgarije. — Omtrent de samenzwering wordt gemeld, dat zij zaterdag-avond tijdens een bal ten paleize moest losbarsten. Het plan bestond, prins Ferdinand met zijne ministers te arresteeren en terstond dood te schieten. De Russen zijn zwaar gecompromitteerd door de in beslag genomen bescheiden. Zankoff o. a. vaardigde eene proclamatie uit waarin hij de Bulgaren oproept, den overweldiger Ferdinand te onttronen. Brieven van Zankoff zijn gevonden, waarin hij uit St. Petersburg door bemiddeling van bankiers ½ millioen ter beschikking van de samenzweerders stelde.

De regeering doet al het mogelijke, om de draden van het complot in handen te krijgen. Talrijke huiszoekingen vonden plaats, o. a. bij den geärresteerden Russischen koopman Kapuloff te Rustschuk, den vermoedelijken hoofdaanlegger der samenzwering. Het blijkt een wijdvertakt complot te zijn. Namens Rusland is Kapuloff's uitlevering geëischt en hierover beraadslaagt nu de regeering. Majoor Panitza, de voornaamste mede-aanlegger der samenzwering, is een der helden uit den Servisch-Bulgaarschen oorlog en algemeen geacht als een dapper officier. Hij had in het leger aan het hof den naam van een zonderling. Vorst Alexander had geduld met zijne eigenaardigheden of dwaasheden en lachte er om; maar vorst Ferdinand kon die niet verdragen. Nadat hij bij bevorderingen in het leger was voorbij gegaan, koesterde majoor Panitza een fellen haat tegen vorst Ferdinand, en hij maakte daarvan geen geheim, vooral niet als de drank, waarvan hij nog al een liefhebber was, zijne tong had losgemaakt; hij hield niet op met de jonge officiren, die hij dikwijls op champagne trakteerde, op te stoken tegen het hoofd van den Staat.

Uit de in beslag genomen papieren blijkt, dat het complot tegen vorst Ferdinand is op touw gezet door de Panslavisten en Zankoffisten te Bucharest, wier hoofdagent de wijnkooper Kapuloff was, terwijl de uitvoering aan Panitza werd toevertrouwd, die, als het complot geslaagd was, dadelijk door hiertoe reeds aangewezen personen moest worden vermoord. De samenzweerders hielden een Russischen Prins gereed, om vorst Ferdinand te vervangen, en Bulgarije weêr te brengen onder Rusland's invloed.

Een Weener blad verneemt, dat aan het complot 400 officiren uit verschillende garnizoenen hebben deel genomen. Alleen het garnizoen van Sofia bleef den Vorst en der regeering getrouw. Een officier van Sofia gaf van het complot kennis aan de regeering. Volgens hetzelfde bericht, zijn in Maart nieuwe verrassingen in Oost-Rumelië en Macedonië te verwachten.

Ook wordt gemeld, dat vorst Ferdinand zich in den ministerraad bereid heeft verklaard, de regeering neder te leggen. De ministers antwoordde, dat het complot niet van zooveel gewicht was, om zulk een besluit te rechtvaardigen.

Egypte.— De correspondent van de *Gaulois* te Port Saïd, heeft een gesprek gevoerd met de paters Girault en Schijnze, die door Stanley gered zijn. Wij en onze escorte van weeskinderen, zeide pater Girault, hebben ons behoud aan Stanley te danken. Misschien zouden wij het leven er afgebracht hebben ook zonder dat wij hem ontmoet hadden; maar dit is zeker, dat wij nimmer de kust zouden hebben bereikt en in handen der troepen van den nieuwe Madhi zouden zijn gevallen, indien niet Stanley's groote karavaan ons verder beschermd had. Stanley onthaalde en behandelde ons en ons gevolg met eene bijna vaderlijk zorg, en wij kunnen hem niet te dankbaar zijn voor zijne diensten.

Volgens pater Girault, is Emin een wetenschappelijk man, vol energie, en zeer wel op de hoogte der toestanden van Middel-Afrika, maar hij staat nog ver beneden Stanley. Stanley heeft meer hart voor het zendingswerk, Emin minder.

NOTICIANAN DI CABEL.

París, Marzo 8.— Na un entrevista koe Lecomte, diputado, tabatin coe Mr. Spuller, el a hací él mirá desventaha koe Francia lo sufrí coe adopción dje ley Mackingley pa Senado di EE. UU. Spuller a contestá koe Francia, Inglaterra, Italia y Suiza lo pidi esplicacion riba e asunto ayí na Washington.

E ley ayí ta na relación coe halzamentoe di tarief.

Londres.— Lincoln, ministro americano na Londres, i jioe di Abraham Lincoln, a moeri.

Berlín.— Emperador Wilhelm lo asistí na maniobranan di chército ruso i di austriaco.

Tin un línea nobo di vapor formá di Hamburgo pa Zanzibar: lo él tocá na Vigo i na Cádix.

Viena.— Emperador a condena e propaganda anti-semítica i él a declará koe hamás lo él sancioná un lei koe por tin pa obheto di reducí libertad religiosa i igualdad di razanan.

La Guaira, Marzo 7.—Dr. Andueza Palacio, ministro di Interior dje último Gabinete, ta elihí pa president di república di Venezuela.

París. Marzo 9.— Tabatin un pelea den troepanan francés i jioenan di Dahomey. E últimonan aki a salí perdí.

Laur a interpelá Gobierno den Cámara riba aceptacion dje invitacion na conferencia di Berlin. Spuller a pidi Cámara di tratá simplemente lo ke ta na orden di dia, i esai tabata aceptá coe 480 voto contra 4.

Demision di diferente ministro ta bira cada día más probable, ya koe mayoría di Cámara no ta dispuesto pa renobá tratadonan di comercio.

Cámara a publicá e acto di acusación contra Heutsh, Jouvert, Ravissieri i Secretan dje promer *Comptoir d'Escompte.*

New-York.— Un miembro di Cámara di Comunes di Canada a pidi pa drentá na negociacion coe Spanja pa un tratado di comercio.

Londres.— Ministro di Portugal na Londres no por a reglá e cuestión coe Inglaterra.

Londres, Marzo 12.— Tabatin un explosión di gaz di mina na Glamorgan i a moeri 260 persona.

París.— Comisión di exposición a gradicí Spuller pa e medida di gobierno na presencia dje lei Mackingley.

Gobierno lo pidi Cámara ainda un crédito pa e operacionnan koe ta necesaria na Dahomey.

Na eleccionnan di Toulouse, Leygno, radical socialista, tabata elihi na promer cantón coe 5882 voto contrá 3255 pa Susini; na segundo cantón tabatin nuebe elección, pasobra Vinhai koe no por sirbi, a haya 4396 voto; Labat, conservador, 5134 i Tiriven, oportunista, 4058; Torean, diputado di Geix, koe ta rechazá, a salí elihí atrobé.

Londres.— Parnell lo persigi e courant yamá *Gazette d' Exeter* pa motiboe k'él a publicá articulonan di *Times* tocanti e cartanan falsoe.

La Haya.— Rei di Hoelanda ta maloe.

Viena.— Emperador di Austria a manifestá na un comementoe na palacio, koe ta sintiéle masja masja di retiro di Tisza.

New-York.— Congreso di EE. UU. a decidí di kita importación di merceria i novedadnan dj'afó.

Madrid.— Un inundacion terrible na Murcia.

Antajera Conseho di ministro a decidí di habrí un concurso pa trahamentoe di un camina di heroe central na isla di Cuba. Tesoro dje isla ta garantizá un interés di 8 por cientoe riba e capital emplea p'e obra ayí, i lo él pagá di 25 á 30 mil peso pa kilómetro trahá.

París. Marzo 13.—Gabinete a resolvé di manda e Senadornan Jules Simon i Folain na conferencia di Berlin; i di manda tambe é diputado Blandeau, e director di minanan Laidir i e maquinista Delahaye.

Segun cartanan koe Salisbury a dirihí na gobierno aleman, lo él no ta di acuerdo pa limitá ora nan di trabao según resolución di conferencia di trahadónan.

Londres.— Nan ta bisa koe conde Vornapory lo ta sucesor di Tisza como ministro di Hungría.

Madrid.—General Lago ta nombrá gobernador general di Porto Rico.

La Reina lo asistí luna koe ta bina na maniobranan dje barcoe di bao di awa di Peral; ta autoridadnan di Cadix a invitá Su Magestad.

París. Marzo 14. —Diferente senador i diputado legitimista a proponé di pidi president di República di pordoná duque di Orleans. E proposición a sali rechazá.

Nan ta bisa koe la reina Victoria lo bai Paris, promer koe él bai na Aix-les-bains, pa pidí di poné duque di Orleans na libertad.

Boulanger a scirbi Naquet, pa felicitele k'el a sali elihí. El dici koe Cámare lo disolvé i koe Cámara nobo lo ta boulangista ó monárquicó.

Londres.—E embahador nobo di Portugal tabatin un entrevista coe Salisbury: nan ta considera koe lo ta posible di bini un arreglo den cuestionnan koe ta existí.

Viena.— *Deutsche Gazette* dicí, koe Bismarck a doena di conocé na diferente Senador koe un alianza franco-aleman no ta un cos imposible E dici també koe Alemania ta na defensiva i koe Francia lo no atacá, i nan ta keré aki koe Bismarck no ta hinteramente contra di entregá Alsacia i Lorena, ma koe conde Moltke i hinter e partido militar ta combatí e idea.

Via Trinidad 27 Febrero pasá

Un courant ruso ta pretendé koe Austria ta menaza paz europea aumentando su ehército i e apoyo, k' él ta doena Bulgaria pa pagá e danjo i perhuicio ruso.

Tin noticia koe retiro di Bismarck a pará na consecuencia dje última eleccionnan.

Uit de hand te koop

Het effect N° 195, gelegen aan de Overzijde der haven, ten Noorden van de Conscientie-steeg.

Inlichtingen te bekomen ten kantore van *"De Curaçaosche Hypotheekbank"*.

Curaçao 26 February 1890.

ATTENTIE.

Wegens verhuizing biedt ondergeteekende onderstaande goederen tegen *veel verminderden prijs* à contant te koop aan:

Eene groote partij staaf- en plaatijzer, smêe- en veerenstaal, rood koperen staven en platen, ijzer- en koperdraad, bankschroeven, smeltkroezen, mokers, keggen, pieken, vijlen, Douglaspompen, compositiebuizen voor putten en regenbakken, bascules van 25 k°, maten van 5 en 10 liter, pompkranen, bancatin, 1 ijzeren bak en slijpsteen, ijzeren trêe en arm, en twee nieuwe alambieken, elk inhoudende ± 120 gallons met cabezote en slang.

Curaçao, 7 Maart 1890.

H. SCHEIDELAAR.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curazao.